

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 23. mai 1946.

Nr. 19

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 18. mai:

Smått om sild. — Agnmangel. Bra fiske i Østfinnmark.

Bedre utsikter for makrellfisket og gode utsikter for bankfisket.

Fiske- og værforholdene i distriktene fra Nordmøre og sørover bedret seg framgjennom siste uke. I Nord-Norge har værforholdene til dels vært urolige med kjølig vær og sluddbyger. Sildefiskeriene gjør i øyeblikket lite av seg. Der er blant annet stor agnmangel. Det er verst i Nord-Norge. Vårtorskefisket i Finnmark fortsetter og gir til dels gode linefangster, men også her gjør agnmangelen seg gjeldende. Fiskerstreiken på Møre er bilagt og bankfiskerne går nå til Tampenbanken. På Botnane har det vært tatt gode linefangster hele uken. Håbrandfiskerne opplyser at det går noe tregt med fisket. Det er vanskelig å finne håbranden. Makrellfisket har vært så som så.

Sildefisket.

Fra Harstad opplyses at det nå er omtrent helt svart for sild i hele Nord-Norge inklusive Nord-Trøndelag. I Troms har det vært kjølig vær med sluddbyger, og ukefangsten av sild ble bare 1650 hl, som vesentlig ble fisket ved Tromsø på Kattfjord. Der er stor agnmangel i Nord-Norge. Betegnende for situasjonen er at der av nevnte 1650 hl ble solgt 495 hl til agn og det av småsild som talte 60 stykker pr. kg. Den ville under vanlige forhold ikke vært benyttet som agn. Resten av fangsten gikk til sildoljefabrikkene.

I Nordland foregår det ikke noe sildefiske av betydning og i Vikna i Nord-Trøndelag er storsilden kommet helt bort. Der ble tatt noen ubetydelige mengder småsild.

Også fra Sør-Trøndelag meldes det om svært smått fiske. Der meldes om fangst av ca. 300 hl småsild ved Lysøysund den 16. og 18. mai og om fangst av ca. 200 hl i Åsenfjorden den 20. mai. I uken ble der i fylket opptatt 250 hl småsild.

I Møre og Romsdal har sildefisket bedret seg noe. I uken ble det på Nordmøre stengt ca. 600 hl småsild fordelt på en rekke småkast. I Romsdal ble det stengt 2900 hl i Isfjorden, 100 hl i Tomrenfjorden og 100 hl i Fræna. Noe av silden selges til hermetikk. På Sunnmøre ble det i uken stengt 1100 hl i Ørstafjord, 1300 hl i Voldsfjord, 400 hl i Geiranger og 200 hl i nærheten av Ålesund. Silden er overalt overveiende av størrelsen 35—79 stk. pr. kg og også på Møre er det helst dårlig med agn. Småsilden blir imidlertid benyttet. Samlet nystengning på Møre i uken var ca. 6700 hl.

I Sogn og Fjordane foregikk det en del småsildfiske, vesentlig med landnot i Askvold og litt i Solund og Gulen. I ukens løp ble det stengt omlag 4000 hl småsild, som fortrinsvis leveres til sildolje.

Fra Sørlandet opplyses at makrelldriverne nå

får til dels bra med nordsjøsild som bifangst under makrellfisket. Nordsjøsilden er for tiden temmelig åtefull.

Vårtorskefisket i Finnmark.

Der er ikke framkommet noen kvantumsoppgaver i siste uke. Imidlertid opplyses det at fisket i Vest-Finnmark nå er på retur og kaster lite av seg. I Østfinnmark er det derimot fremdeles bra med fisk å få, da først og fremst på line. Fisket har imidlertid vært noe hemmet av urolige værforhold og til dels av agnmangel. For Mehamn meldes det om linefangster på opptil 10 000 kg, hvorav $\frac{1}{3}$ hyse. Samtidig har jukseksøyter 2000 kg. For Berlevåg er fisket meget godt, likeledes for Båtsfjord og Vardø. I flere andre mindre fiskevær, således i Gamvik, har agnmangelen gjort seg gjeldende. Alminnelig er det dessuten at der er mangel på kai plass og kaiarbeidere og til dels er det vanskelig å få produsert hysen, til dels også å bli av med den. I særdeleshet er det kjøpe fartøyene som har vanskelig for å kjøpe hysen.

Kystfisket for øvrig og bankfisket.

Som kjent har det vært streik blant bankfiskerne på Sunnmøre som protest mot de priser som myndighetene hadde foreslått: nemlig 50 og 40 øre pr. kg for henholdsvis lange og brosme til fersk anvendelse og lettsalting, men 27 øre pr. kg for begge sorter for salg til klippfisktilvirking. Fiskerne holder på ens pris til alle anvendelser, og dette er nå innrømmet dem. Det meldes at fartøyene går ut etterhvert som de får agn. Turen går til Tampen. For øvrig opplyses det at 2 Egga-båter kom inn den 20. mai med 16 000 og 20 000 kg fisk. Linefisket på kystbanken Botnane er fortsatt meget bra. Der er bra med fisk på banken i år i motsetning til i fjor da det var meget skralt. Botnabåtene har i siste uke hatt fangster på opptil 6000 kg rundfisk, gjennomsnittlig ca. 3500 kg, hvortil kommer kveitefangster på 500 à 600 kg.

Se i snurpefisket på Griptaren har i det siste vært forsinket gjennom en dispuitt mellom fiskerne og fiskerimyndighetene ang. bløggingsspørsmålet. Fiskerne mente, at de ikke kunne overkomme å bløgge snurpesei, i særdeleshet når det gjaldt småfallen fisk. Nå er der forsøksvis gitt dispensasjon fra bløggingsbestemmelsene. Fisken skal føres i binger og spørsmålet opptas til ny drøftelse, når erfaringer er innvunnet. Det opplyses for øvrig at der de siste dager har vært slept en del fangster bestående i storsei til lands i levende stand og solgt til levendefiskforbruk.

Ukens fiskeparti for Møre og Romsdal oppgis til 181 tonn, hvorav nevnes 25 tonn torsk, 5 tonn storsei, 8 tonn småsei, 62 tonn lange, 46 tonn brosme, 22 tonn hyse, 6,2 tonn kveite etc. Det meste av lange og brosme var linefisk fra Botnane.

Linefisket på kysten utfor Nordre Sogn og Fjordane var også bra. Måløy og Vågsøy for øvrig ble i uken tilført 11 tonn torsk, 10 tonn sei, 8 tonn lange, 26 tonn brosme, 2 tonn hyse, 1,3 tonn kveite etc. Det tas også pent med hummer i Vågsøy—Bremanger. I uken 5150 kg. Prisen til fiskerne er kr. 6,50 pr. kg — en sjelden høy pris der nord.

Til Bergen kom der den 20. mai en snurrevad-båt fra Doggerbank med 6—7000 kg fisk, meget pen flyndre, hyse og torsk.

Fra Kristiansand meldes at en i det siste har hatt så betydelige fangster av sei og lyr, at det ikke har lyktes å oppnå maksimalpris for fisken i konkurransen med makrell og annen fisk. Seifisket foregår først og fremst fra Flekkefjord, hvor små snurpenøter brukes. I siste uke kom fangsten opp i 60—70 tonn sei og 15—20 tonn lyr. Betegnende for denne sørlandske fiskerikdom, er at en båt er anlagt for Bergen med 10 000 kg levende sei. Fiskens størrelse har vært varierende fra 1 til 5 kg pr. stk.

Fra Tromsø meldes om smått fiske siste uke. Der har vært dårlig vær, men dessuten er fisket på Vestfinnmark, hvor flere Tromsfiskere har driftet den senere tid, dabbet av. Flere Tromsfartøyer er gått til Østfinnmark, hvor mange av dem stasjoneres i Båtsfjord, og leverer der. I ukens løp ble det tilført Tromsø bare 23 tonn fisk, hvorav 14,5 tonn torsk.

Håbrandfisket.

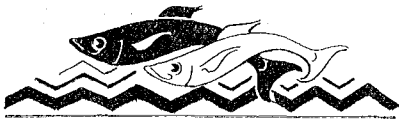
Håbrandfartøyene holder det nå for det meste gående på Revet, men det klages over lite fisk, eller at fisken er vanskelig å finne. I siste uke ble det pr. 20 fiskefartøyer tilført Bergen 104 266 kg håbrand + 3000 kg småfisk (håbrand) som ble dumpet. Flere av fiskefartøyene hadde vært 14 dager om turen.

Det meste av håbranden går nå til Tyskland, nemlig omlag 100 tonn pr. uke. Noen partier selges også til Belgia, og en håper også å få istand eksport til Italia.

Makrellfisket.

Heller ikke siste uke bydde på godt makrellfiske. Det gikk så som så med fangsten, som i Vestlandsdistriktene dessuten var delvis værhindret. Dorgefiskerne tok imidlertid de første småfangster utenfor Arendal og det alminnelige håp er at såvel dorge-

Teksten forts. s. 222.

Litt av hvert.

Reassuranseinstituttet for Fiskefarkoster, som ble opprettet av staten i 1933, har utsendt en forsinket ti-årsberetning for årene 1934—43.

I beretningen gis en historikk over utviklingen. Gjensidige foreninger som ble opprettet fra slutten av 1850-årene arbeidet godt og billig, men da de ikke arbeidet med gjensidig forsikring var det ikke alltid den rette utlikning for totalforlis. Med den økte verdi av skipene og den større belåning av disse har også kredittlivet fått en stor interesse i en effektiv forsikring av flåten. Spørsmålet ble tatt opp allerede i 1907, men et forslag om en mindre bevilgning ble avslått. Et nytt forslag i 1923 om avsetning av 1 mill. kroner av premieobligasjonslånets overskudd til fremme av fiskefartøysforsikringen ble bifalt. Spørsmålet ble så utredet. Utredningen omfattet 49 foreninger. I 1933 ble vedtekter utarbeidet for Reassuranseinstituttet, etter at Stortinget hadde gitt den nødvendige bemyndigelse, og i 1934 begynte virksomheten. I 1943 var 37 foreninger tilsluttet. I ti-året er det innbetalt ca. 1,2 mill. kroner i premie og 1,18 mill. betalt i erstatning. Premiene i 1944—45 antas å være henved 1,5 mill. kroner.

Som nye forsikringsformer står nå for døren effekt- og redskapsforsikring, som flere foreninger nå er gått i gang med.

Instituttet har til stadighet vært nyttet av myndighetene til konsulent i saker angående sjøforsikring. Krigsforsikringen for fiskeflåten er også henlagt under Reassuranseinstituttet for Fiskefarkoster. I forbindelse med denne har det reist seg mange spørsmål av administrativ, folkerettslig, forsikrings- og sjørettslig art.

Pr. 31. desember 1944 var der i de tilsluttede 37 foreninger inntegnet 7426 fartøyer med forsikringstakst kr. 104 973 000,00.

Utviklingen går stadig videre! I følge en N. T. B.-melding fra Molde ble det nylig gjort et meget interessant forsøk med en ny trålerstype på fiskefeltet utenfor Romsdal.

Bestyreren på fiskerfagskolen på Aukra, kaptein Grønningssæter, tok i fjor opp arbeidet for å få laget en prøvemodell av en trål som portugiserne og spanierne har nyttet på relativt små fiskerbåter. Det er en tilnærmet modell av en portugisisk tråltipe som har vært nyttet på Atlanterhavskysten. I de siste år før krigen ble den også nyttet utenfor vestkysten av England.

Forskjellen på den vanlige trål og denne er at denne ikke går helt ned til bunnen, slik at den lettere kan dras gjennom vannet. Den kan konstrueres av lettere materialer og kan nyttes av mindre båter med relativt mindre maskinkraft. Derimot bruker man to båter, som sleper trålen mellom seg. Dette har da også den fordel at en slipper å bruke oterbord for å holde trålen oppe.

Ved prøvene var ikke redskapen helt i orden, slik at fangstresultatet ble dårlig, men alle fiskerne som var med, ble meget interessert i forsøkene, som ble regnet for å være av betydning for trålproblemet.

Et konsortium av Grønningssæter og et par aktive fiskere har besluttet å kjøpe inn et komplett trålbruk fra Portugal

og sette i gang prøvedrift. Distriktets fiskere er alle sammen interessert i den nye tråltypen, heter det til slutt i meldingen.

Norske eksportutvalg for fiskeriprodukter er det nå 15 av i alt, nemlig følgende:

1. Eksportutvalget for fetsild, Bergen.
2. —»— » saltet småsild og skjæresild, Bergen.
3. —»— » klippfisk og saltfisk, Kristiansund N.
4. —»— » stor- og vårsild, Bergen.
5. —»— » hermetikk, Stavanger.
6. —»— » saltet islandssild, Bergen.
7. —»— » frossen fisk og fiskefilet, Bergen.
8. —»— » fersk fisk, Ålesund.
9. —»— » tran, Bergen.
10. —»— » frossen sild, Ålesund.
11. —»— » saltet rogn, Bergen.
12. —»— » tørrfisk, Bergen.
13. —»— » fersk islandssild, Bergen.
14. Torskemelutvalget, Bergen.
15. Sildemelutvalget, Bergen.

UNRRA vil kjøpe fisk og hvalolje i Norge og har dessuten bedt om at Norge skal forære organisasjonen varer svarende til 1% av nasjonalinntekten.

Mr. Roy F. Hendrickson, lederen av den delegasjon som nå har vært i Norge og forhandlet med myndighetene, ga ved ankomsten følgende karakteristik av denne storstilte hjelpeorganisasjonen («Verdens Gang»):

«UNRRA er tenkt og planlagt som et temporært organ. Men slik som forholdene er i en rekke av de okkuperte landene, vil det ennå vare lenge før organisasjonen har gjort seg selv overflødig. De færreste som ikke selv har sett ulykkens omfang, kan gjøre seg noen forestillinger om hvilke forhold millioner av mennesker lever under. Hvis folk visste og forsto, ville UNRRA's virksomhet sikkert vært omfattet med ennå større sympati enn tilfelle er i dag.

Det som trenges er først og fremst mat — ikke bare korn, for mennesker kan ikke leve bare på brød, men også protein-holdige fødevarer. Men også alle mulige andre ting råder det mangel på. Og det må handles hurtig hvis en skal kunne møte kommende vinter på noenlunde forsvarlig vis.»

Natt til søndag 12. mai kom 4 landgangsbåter fra Buckie til Bergen medbringende på dekk 14 mindre fiskefartøyer som under krigen dro over Nordsjøen med englandsfarer, forteller «Bergens Tidende».

20. mai går en konvoi med reparerte englandsfartøyer fra Buckie for Bergen. Det er antakelig den siste konvoi med slike farkoster.

«Andre land gjør store tiltak for å komme i forbindelse med Island, men Norge forsømmer sjansene», sier den islandske forretningsmann Herluf Clausen i et intervju med «Morgenbladet».

— Det er av den mest avgjørende betydning at det på nytt blir opprettet en skipsrute mellom Reykjavik og Bergen, sier han. — Denne vil på alle måter bli lønnsom for nordmennene. Av like stor betydning vil det være om det snarest mulig blir sluttet en norskislandsk handelstraktat.

På Island nyter Norge den største velvilje. Jeg kan forsikre at det islandske folks sympati for nordmennene overgår alt hva man føler for andre land, og det er derfor ganske eiendommelig å legge merke til hvordan nordmennene selv utnytter den goodwill de er i besittelse av. De har kunnet være i stand til å gjøre utmerkete forretninger med islendingene, men ennå er der likevel ikke blitt opprettet en eneste forbindelse med vårt land, hverken ad luft- eller sjøvei. Andre nasjoner, og da særlig danskene, gjør store tiltak for å få god forbindelse i gang, og selv om nordmennene som sagt er gjenstand for ganske enestående sympati på Island, kan vi ikke sitte med hendene i fanget og vente til det passer nordmennene. Hvis ikke ordinær båtforbindelse blir satt i gang snarest, vil all handelsforbindelse mellom Norge og Island sprekke av seg selv.

På spørsmålet om hva inntrykk han har fått av nordmennene i dag, og om han synes vi har forandret oss under krigen, svarer herr Clausen blant annet med å nevne at han var godt kjent i Norge før krigen. Den eneste forskjell, sier han, er at det er tegn som tyder på at dere har mistet en god del av deres initiativ. Men krigen er her kanskje en vesentlig årsak. Nordmennene har en kullsviertro på at alt vil gå godt. Forholdene er innestengte i Norge, kampen for det daglige brød så hård, at man neppe får tid til å tilegne seg videre utsyn. — — —

— Mener De vi er blitt mer uhøflige i dag enn vil var før krigen?

— Jeg har inntrykk av at uhøfligheten er gått visse deler av folket i blodet. *Den uhørte uhøflighet som for eksempel gjør seg gjeldende hos enkelte funksjonærer slår utlendingene med den største forbauselse.*

Norge og Island er ikke bare frendeland, men også konkurrenter i fiskebransjen. At vennskap og forståelse, ja til og med samarbeid er det eneste som fører fram, er vel de fleste enige om. At enkelte makter å gi en islending slike forstemmende inntrykk fra Norges-turen, er likevel noe som er verd å merke seg.

15. mai 1946 er litt av en merkedag. Stortinget vedtok da enstemmig å opprette fiskeridepartement.

FAO, Forente Nasjoners Ernærings- og Jordbruksorganisasjon har nå møte i Washington. Representanter fra 18 nasjoner er møtt fram. Generaldirektøren, sir John Boyd Orr, talte på åpningsmøtet 20. mai og foreslo blant annet en fem års kampanje mot sulten. »Sulten er den største politiske faktor. Ingen fred kan bygges opp på et grunnlag av tomme never«.

Situasjonsrapporter for første halvpart av mai 1946.

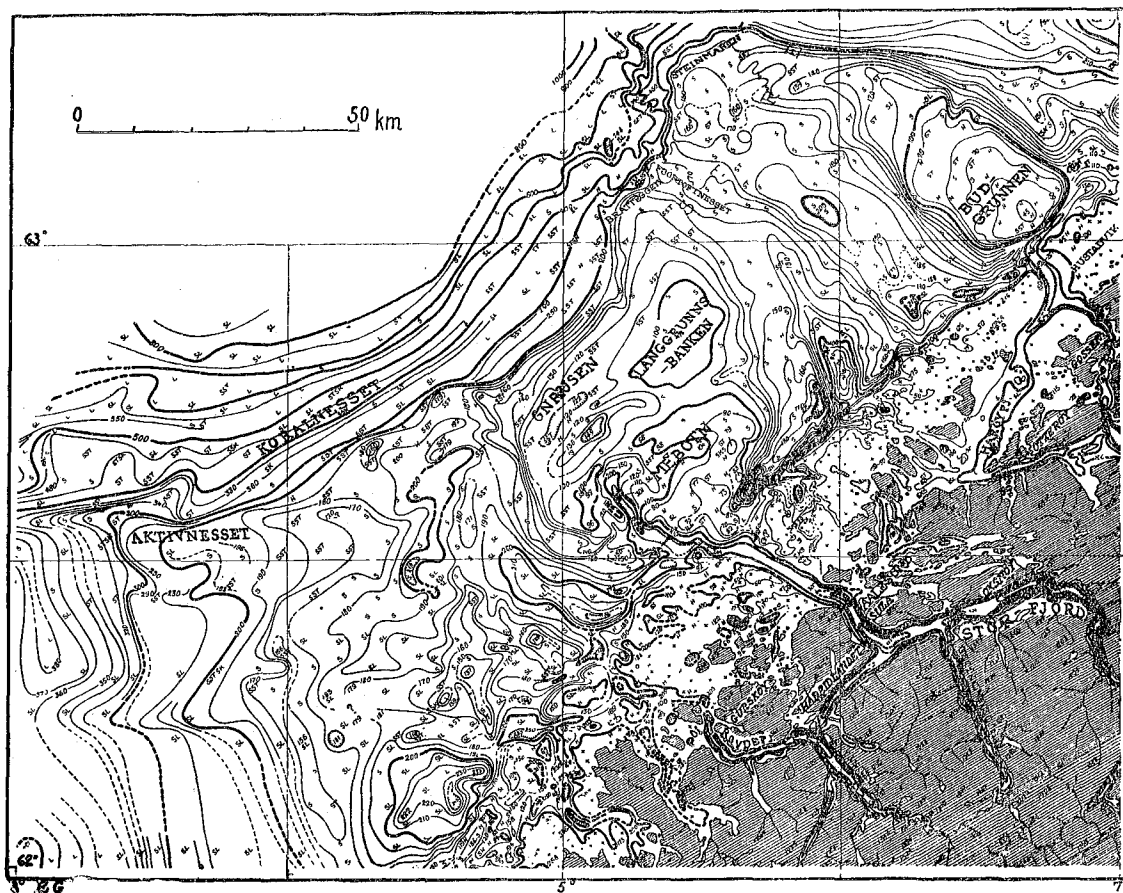
Fra fiskeriinspektøren i Finnmark, datert 16. mai:

Allerede første dager av perioden begynte det gode juksefiske å ebbe ut, og lodden er dratt ut fra kysten. Senere ble fisket hindret av agnmangel og urolige værforhold. De siste 4—5 dager er tilført en del agnsild, og fisket er forholdsvis godt. Reisende meddeler at fisket for Honningsvåg og vestover er mindre bra. Fra Kjøllefjord meddeles fremdeles mangel på kaiarbeidere og fiskeredskaper, leverdamningen kommet i gang. I Mehamn er linefangstene opp til 10 000 kg, ⅓ hyse, nattlagte juksefiske opp til 2000 kg. Der er mangel både på kai plass og kaiarbeidere, leveren settes fremdeles i kar. For Gamvik har fisket delvis vært hindret av agntilførsel i likhet med andre mindre fiskevær, leveren settes i kar, et kjøpefartøy Risfjord. Kjøpere Frafjord fullhengt. Fra Berlevåg opplyses at linefisket er meget godt, omlag halvparten hyse. Avsetningen fremdeles vanskelig på grunn av mangel på kai plass og kaiarbeidere. Det er også vanskelig å få leveren dampet i rett tid. 2 kjøpefartøyer til stede. Vanskeligheter med produksjon av innkjøpt hyse. For Båtsfjord fangster opp til 12 000 kg, halvparten hyse. Forholdsvis stor deltakelse fra Troms fylke. Avsetningen god. 12 kjøpefartøyer til stede, men blir tilbygg mindre fisk da fartøyene har vanskelig for å avta hysen. For Vardø er linefangster opp til 10 000 kg, omlag halvparten hyse. De siste dager ankommet 6 kjøpefartøyer, avsetningen tilfredsstillende, men mindre kjøp på fartøyene da disse vanskelig kan avta hysen. For Kiberg hindres fisket av agnmangel, juksebåter 40—600 kg. Inn gjennom Varangerfjorden er fisket ubetydelig, til enkelte steder må kokefisk tilføres. Som en alminnelig bemerkning meddeles at agntilførselen antas bli bedre og

ferskfiskeeksporten betydelig større såfremt flere hurtigruter med kjølerom eller de under krigen trafikerende kjølebåter har blitt innsatt. Agntilførselen til de mindre steder er prekær, da de større vær først blir tilgodesett.

Fra fiskeriinspektøren i Troms, datert 16. mai:

Været har vært gjennomgående godt med vanlige kuldegrader om nettene. Som tidligere anført var her formerket lodde ute ved kysten av Troms, men støtte ikke til land, hvorved den dro østover og all slags fisk fulgte med, så bankfisket for Troms er aldeles magert. Agnmangel har gjort seg sterkt gjeldende i den senere tid, hvorfor de fleste bankfiskerne har ligget på land. Det ser ikke ut til å bli noen løsning foreløpig, da her ikke er formerket brukbar agnsild noen steder i fjordene, unntatt et lite steng i Ersfjord på 60 ks. Her undersøkes alle steder om agn, men dessverre ikke noen utsikter, muligens enkelte småpartier kan skaffes fra Helgeland, men ikke på langt nær nok til å dekke behovet både for Troms og Finnmark. Eksport av fisk til utlandet har ikke vært særs stor i den senere tid unntatt kveite, som alt blir sendt til England. Av kveite har det vært til dels ganske bra fangster siden forrige rapport, men har tatt betraktelig av de siste dager. En del av fiskebåtene som har drevet på Finnmark har nå avsluttet fisket og kommet hjem. De større farkoster tenker seg til Bjørnøya på torskefiske, særlig stor deltakelse kan en nok ikke regne med da storparten av større havgående fiskefarkoster er opptatt i føring for Finnmarkskontoret og tjener særs godt i denne fart, så de vil nødlig slutte for å gå på fiske. Hva angår fiskeredskaper og alt annet utstyr til fiskeridriften så er dette ganske

Møre - bankene.

Dette utsnittet av Hordedals dybdekart er hentet fra den offisielle fiskeristatistikken »NorgesFiskerier«. Vi vet ikke hvor meget som år om annet tas opp på hvert av disse feltene, men at det nettopp er bankene som karakteriserer møringedrift mer enn noe annet, er sikkert nok. Her fartet de med åpne båter i gammel tid, og her var det dekksbåten og senere dampbåten først kom i bruk til aktivt fiske. Og nettopp nå er det sesong.

tilfredsstillende tross det kan mangle enkelte ting som ikke kan nevnes i detaljer. Saltsituasjonen er også overvunnet, så alt synes å være bra tilrettelagt for fiskerierne.

Fra fiskeriinspektøren i Nordland, datert 16. mai:

Gode værforhold men ubetydelig fiske siste 14 dager. Liten deltakelse da en hel del av fiskerne er opptatt med våronnen. Fra Vesterålen meldes om agnmangel og små fangster, hovedsakelig brosme. Fiskerne gjør seg klar til bankfisket. En del uerfiske for Dverberg, men sommerfisket ennå ikke kommet i gang. Litt småtorskefiske i Lofoten, men ellers liten drift. Sildefisket for Tysfjord er i avtakende og hjemmefisket hindret av bruksmangel. For Salten foregår bra uerfiske og seifisket smått begynt. Til Rødøy ilandbrakt siste 14 dager 12160 kg torsk og 3120 kg sei. Fra Alstahaug meldes bra fiske på liner og jukse, agn til stede, men avsetningen ikke tilfredsstillende. Smått kveitefiske i distriktet og hittil kun ubetydelige fangster av laks. Småhvalfangsten heller ikke kommet ordentlig i gang ennå, men ventes ta seg opp når varmen kommer i været.

Fra fiskeriinspektøren for Møre og Romsdal og Trøndelag, datert 17. mai:

Fra hele distriktet meldes om lite omfattende fiske i perioden. Dette skyldes for en vesentlig del det framholdende ugunstig vær. Noen båter fisket i begynnelsen av måneden på Halten- og Sklinnabankene med bra utbytte, jevnt over ca. 10 000 kg fisk pr. båt etter 3-4 døgn drift. Senere

har fisket vært værhindret på disse felter. På Botnane har fiskeforekomstene vært bra, med fangster fra 1000 til 6000 kg rundfisk og opp til 1200 kg kveite pr. båt. Snurrevadfisket har gitt enkelte bra fangster av torsk og hyse, men må fremdeles karakteriseres som smått. Enkelte båter er begynt springerfangst og har fått opp til 50 stykker pr. tur. Seifisket er fortsatt smått over hele distriktet unntatt snørefisket i fjordene, som til dels har gitt godt utbytte. Hummer- og laksefisket begynt, men fangstene ennå små. Selfangerne er nå kommet hjem fra Vesterisen, utbytte pr. båt varierer fra 1100 til 3200 dyr og fangsten ble således en skuffelse. Liten tilgang på agnsild for bankfisket.

Fra fiskeriinspektøren for Vestlandet, datert 16. mai:

I Rogaland og Sunnhordland har fisket denne halvmåned vært sterkt hemmet av nordlig kuling, hvorimot værforholdene i Nordhordland og Sogn og Fjordane har vært bedre.

Makrellfisket i Rogaland har således vært sterkt hemmet av værforholdene, men de få dagene været har tillatt fiske har det vært bra fangster. Hummer- og rekefisket i Rogaland har også denne periode vært godt, men grunnet avsetningsvanskeligheter er prisene gått en del ned. Rekefiskerne i Egersundsdistriktet har innført frivillig fangstregulering for å forsøke å holde prisen oppe til eksporten på England kan gjenopptas. Der har vært bra fangster av torsk, sei og lange på liner sør av Kvitsøy, liksom seien nå er begynt å fås på dorg. Fra Karmøydistriktet meldes om litt sei på grunnene, men helst små fiskeforekomster, og

fremdeles intet oppsig av fisk på snurrevadfeltene. I Espeværdistriktet er også fiskeforekomstene små under kysten, derimot en del brosme og lange på »djupnefeltene«, men været har hindret fisket her. Likeledes bra fiskeforekomster i Bremnesdistriktet og i Herdladistriktet er tatt fangster på opp til 600 kg torsk, lange og brosme pr. båt med liner. I Hordaland er også fanget en del forfangstsild, og i Sogn og Fjordane en del småsild og for øvrig gode fiskeforekomster i Sogn og Fjordane. Der har ikke foregått nevneverdig forfangstsildfiske i Rogaland ennå i år. Grunnet de gode hummerpriser er deltakelsen i dette fiske fortsatt stor i Rogaland, mens deltakelsen i annet fiske i distriktet er mindre, som vanlig på denne årstid, delvis grunnet arbeid med våronnen og forberedelser til forestående brislingfiske som begynner 6. juli.

Forberedelsene til årets islandsfiske er i full gang, men som for alt fiske gjør også redskapsmangelen seg her sterkt gjeldende. En går ut fra at alt blir gjort for å få mest mulig redskaper fram i god tid. Der er også mangel på brukbare drivgarnfartøyer til dette fiske, da det ser ut for at de gode kystfrakter lokker mer. Enkelte eiere av drivgarnlenker, spesielt på Karmøy, har derfor inngått kontrakter med svenske farkosteiere om islandsekspedisjon i år, for å få nytte lenkene sine. Fra enkelte hold blir dette samarbeid imidlertid sterkt kritisert.

Fra Åkra beklages fremdeles at de 2 beste snurrevadfeltene er ubrukbare. Det bør nærmere undersøkes om det kan la seg gjøre å få disse feltene rensset, da det er av stor betydning for fiskerne.

Ut-
landet.

Den belgiske fiskeflåte.

I 1944 talte den belgiske fiskeflåte 313 fartøyer, hvorav 262 dekkete og 51 åpne båter. Ved utgangen av 1945 var fiskeflåten fullstendig motorisert. Motorenes styrke varierte mellom 7 og 160 hk og alt i alt var flåten utstyrt med en maskinkraft på 14 665 hk.

UNRRA på fiskefeltet.

5 trålere ble nylig observert ved Bornholm i Østersjøen. De førte polsk flagg og hadde dansk besetning, og på siden var malt UNRRA. Fangstene var også bestemt for denne organisasjonen.

Advarsel mot bruk av desinfeksjonsmidlet DDT i fiskeriindustrien.

I U. S. A. er utsendt en advarsel til fiskeriindustriens menn mot å bruke det nye desinfeksjonsmiddel mot insekter DDT i filetfabrikker og liknende, uten først å rådspørre eksperter om dets anvendelse. Til tross for at det utvilsomt forbedrer de sanitære forhold i slike bedrifter, kan DDT ha uønskete og endog farlige virkninger. Foreløbige forsøk

viser at DDT er giftig både for mennesker og dyr når det tas gjennom munnen. Hvis insektpulveret kommer i berøring med matvarer kan det derfor ha alvorlige følger. Teknologiske forsøk er i gang i U. S. A. for å undersøke bruken av DDT i fiskeriindustrien. Foreløbige resultater viser at midlet kan bli meget nyttig.

Propagandafilm for fisk i U. S. A.

På et møte av fiskeriindustriens menn som ble holdt i Chikago i slutten av april i år ble vist 2 nye propagandafilmer for fisk. Den ene har tittelen »Tilberedning av fisk hjemme«, den andre heter »Fisk er mat«. Den første filmen viser hvordan man skal tilberede torsk, kveite og andre fisk, likeså forskjellige måter å koke torsk og steke kveite. Så følger tilberedelse av sauser, stuinger og garnering, og hvordan den tilberedte fisk og garnering skal anrettes for å appellere til syn og smak.

»Fisk er mat« er en historie i bilder om hvordan fisk skal markedsføres. Man får se et travelt fiskemarked, og grossistfirmaer som gjør sine varer klar til forsendelse. Fisken blir fulgt fra den fanges på sjøen til den passerer butikker og restauranter til den endelige forbruker. Filmen viser den varsomme, men hurtige behandling av fisken, og hvordan opplysning om priser og tilgang på fisk blir gjort tilgjengelig for kjøperne.

Filmene er opptatt på 16 mm sort-hvit lydfilm. I sommer vil de bli sendt rundt til interesserte fiskegrupper og fiskerimesseri i U. S. A. for framvising.

Fisket på Fillipinene.

Fiskerieksperter fra U. S. A. skal på et 4 måneders tokt til Fillipinene for å undersøke fiskeriene der. Avkastingen av fisket er normalt en av hovedkildene for eggehvitestoffer på øyene, men hele fiskeriindustrien ble fullstendig ødelagt under kampene der og ved de japanske troppers konfiskasjon og vandalisme. Der finnes praktisk talt intet fartøy, fiske-redskap eller en bedrift i land hvor fangsten kan behandles. På grunn av den kritiske matsituasjon på Fillipinene er en øyeblikkelig gjenreise av fiskeriene påkrevet. Man antar at dette kan utføres på kortere tid enn det ville ta å gjenreise andre kilder til eggehvitestoffer, og å skaffe tilstrekkelig med jordbruksprodukter.

Japansk fiskerier under administrasjon.

Amerikanerne har nå fastsatt de foreløbige retningslinjer for behandling av de japanske fiskerier. I okkupasjonstiden skal overkommandoen, så langt de militære forhold tillater det iaktta følgende alminnelige prinsipper:

- a) For å møte Japans eget behov skal overkommandoen:
1. Påse at ledige fartøyer skikket for fiske, redskaper, andre hjelpemidler, utstyr og lagre i japanske hender skal tas i bruk.
 2. Ta de forholdsregler som synes praktiske og nødvendige for å skaffe nok brenselolje til fiskefartøylene.
 3. Kreve at den japanske regjering setter i stand fiskeriernes produksjonsmidler, guanofabrikker, fiskerianlegg og distribusjonsapparatet.
 4. Gi annen assistanse som synes nødvendig.
- b) Det hjemlige behov skal først og fremst dekkes ved kystfiske og fiskeoppdrett. I den utstrekning disse kilder

- ikke dekker minimumsbehovet kan det drives havfiske og fiske i andre farvann hvor Japan har lov å fiske, forutsatt sikkerheten og politiske hensyn tillater det. Havfiske i områder nær U. S. A. eller øyer hvor U. S. A. har den ansvarlige myndighet skal ikke tillates. Japansk fiske skal ikke være tillatt nær områder under alliert kontroll uten tillatelse fra det land som blir berørt herav. Disse forbud skal gjelde inntil der ved internasjonale forhandlinger tillates japanerne å fiske i slike områder.
- c) For å bedømme de forskjellige restriksjoners virkning på Japans matforsyning, og for å bedømme i hvilken utstrekning U. S. A. og andre nasjoner skulle tillates å utnytte fiskeriområder tidligere beskattet av japanerne, skal overkommandoen så snart som mulig fra den japanske regjering få oversendt materiale og oversikter vedrørende alle fiskeriområder i Stillehavet som tidligere ble utnyttet av Japan.
- d) Japans fiske skal være i overensstemmelse med:
1. Bestemmelsene i overenskomster vedrørende hvalfangst som U. S. A. måtte ha tiltrådt.
 2. Bestemmelsene i andre overenskomster vedrørende beskyttelse av fiskebestander som U. S. A. måtte ha tiltrådt.
 3. Bestemmelsene vedrørende spesielle fiskerier kunngjort av U. S. A. eller andre nasjoner i overensstemmelse med de retningslinjer som er kunngjort av U. S. A. angående kystfisket.
 4. Japanernes egne nasjonale og lokale bestemmelser vedrørende fisket.
- e) Japan kan eksportere fiskeprodukter som ikke passer for eller ikke kan tilberedes til matvarer for hjemlig konsum og som:
1. Kan avhjelpe mangelen på animalske eggehvitestoffer og oljer hos de Forente Nasjoner, eller
 2. Kan sikre utenlandsk valuta for den nødvendige import.
- f) Hvis der fastsettes lokale sikringsbestemmelser skal, så langt kravene til sikkerhet tillater det, all mulig hensyn tas for å sikre en maksimal produksjon av sjøens produkter.

(»Fish Products Report« 26. februar 1946. U. S. A.).

Bestemmelser om kveitefisket på Stillehavskysten.

I en kunngjøring fra International Fisheries Commission heter det, at de bestemmelser som er vedtatt for kveitefisket i Stillehavet i 1946 nå er gjort gjeldende. Bestemmelsene omfatter fangst og ilandbringelse av kveite ved Sambandsstatenes, Kanadas og Alaskas kyster.

Forordningen om kveitefisket er bygget på biologiske og statistiske undersøkelser foretatt av Fiskerikommisjonens stab og av fiskeribiologer under ledelse av William F. Thompson. Fiskerikommisjonen får sine informasjoner hvert år gjennom fortløpende undersøkelser over virkningen av de foregående års regulering av kveitefisket, og gjennom konferanser med representanter for kveitefiskere og redere i de større kveitehavner.

Bestemmelsene for 1946 er stort sett de samme som i tidligere år. Hele kyststrekningen er oppdelt i 4 områder og i hvert område kan der fiskes et visst kvantum kveite. Er kvoten for eksempel for område 2 (Willapa Harbour, Washington til Cape Spencer, Alaska) fastsatt til 12 250 tonn, og i område 3 (Aleuterne og Beringshavet) til 14 000 tonn.

Fisket i alle områder begynner 1. mai. Fiskerikommisjonen har anslått at utbyttet av kveitefisket på Stillehavskysten i 1946 vil dreie seg omkring 28 000 tonn, en øking på mer enn 25 % over det som ble fanget ved ukontrollert fiske det siste år før de nye bestemmelser trådte i kraft.

(»Fish Prod. Report« 56, 20. mars 1946. U. S. A.).

Røkte reker i Amerika.

I Amerika selges det nå røkte reker som en delikatesse. Selve framgangsmåten ved røkingen er enkel, og det røkte produkt har delikat smak og utseende. Prosessen er i kortet slik:

Først fjernes hodet av den rå reken, hvoretter den vaskes i rinnende vann. Så kokes den som vanlig i saltvann til den er rød, legges til tørk på nettingrammer til den er tørr utenpå, eller 10—30 minutter i værelsestemperatur. Så røkes reken på nettingrammene i 60—90 minutter til den ønskete smak og farge er oppnådd. Til røkingen brukes sagmug av eik eller hickory, og røkingstemperaturen holdes lav, 21—32° C.

Lettrøkte reker har en svak rødbrun farge og kjøttet er søtlig med lett røksmak. Rekene svinner i vekt under prosessen således at 100 kg hodeløse reker gir ca. 60 kg kokte røkte reker. Man har også forsøkt å røke rensete reker, men reken blir seig og bitter under røkingen og utbyttet mindre. Røkte reker kan oppbevares under 4° C i 2—3 uker.

Storbritannias import av fersk og frossen fisk i januar 1946.

I den britiske »Accounts relating to Trade and Navigation of The U. K.« opplyses at det i januar 1946 ble importert 3240 cwts, fersk og frossen fisk fra Irland, 90 710 cwts. fra Island, 2407 cwts. fra Færøyane, 69 225 cwts. direkte fra fiskefeltet med fremmede fiskefartøyer, 19 964 cwts. fra andre fremmede land. Importen av pakket fisk fra de skandinaviske land skjuler seg med andre ord under benevnelsen »andre fremmede land«. I forhold til de månedlige gjennomsnittstall for 1938 kan bemerkes, at importen fra Island og importen gjennom leveranser direkte fra fiskefeltet viser betydelig øking, andre fremmede land betydelig nedgang.

Bestemmelser om årets hermetikkproduksjon i USA.

Den 4. april bestemte USDA (US, department of agriculture) at fabrikanter av alle slags hermetisk laks unntatt king, chinook og sockey, som pakkes i U. S. A. fra 1. april 1946 til og med 31. mars 1947, må levere 33 % av sin produksjon til regjeringen. I samme tidsrom må fabrikanter av hermetisk pilchard, atlantehavssild og makrell, så vel fra Atlanterhavs- som Stillehavskysten levere 45 % av sin produksjon.

Regjeringen vil på denne måte dekke det militære behov for hermetikk og samtidige reservere hermetikk for forskjellige hjelpeaksjoner. Leveransens omfang er for øvrig omtrent som foregående år. Imidlertid antas det at produksjonen vil bli 70 mill. pund større enn foregående sesongs. Økingen vil komme hjemmemarkedet til gode, og dette vil formodentlig få til disposisjon 480 mill. pund hermetiserte fiskevarer. (Fisk and Wildlife Service).

Forts. s. 219.

Fra håndverk til Industri.

I jubileumsboken »Ei blått til lyst« utgitt av Blårusskullet av 1919 i dølgsmål under krigen finner vil følgende interessante artikkel om redskapsindustrien av disponent *Krohn-Hansen*. Vi håper senere å kunne komme tilbake til flere sider av fiskeredskapsindustrien.

Repslagerhåndverket hører til de eldste i vår by. I Magnus Lagabøters bylov av 1276 nevnes 20 håndverksfag, og der er repslagere og »bastere« (som laget tau av bast) også med.

Det sier seg selv at dette håndverket alltid har vært intimt knyttet til de erverv, som har med sjøen å gjøre. Sjømannen skulle ha sine tau og trosser, fiskeren sine garn, nøter og snører. Som følge herav har Bergen, som by betraktet, gjennom tidene innehatt lederstillingen som framstiller og leverandør av alle slike redskaper, en lederstilling som holdes den dag i dag.

Likevel er det ikke stort vi vet om fagets utøvere ned gjennom middelalderen her i Norge.

Repslagerne har ikke vært synderlig skrivende av seg, og de har ikke etterlatt seg direkte vitnesbyrd om sitt virke. Deres produkter hører jo dessuten til de ting som »rust og møll fortærer«.

Først for et par hundre år siden ble sporene av de bergenske repslagere helt tydelige, og vi har oppbevart en hel del av repslagerlaugets dokumenter fra denne tid. Blant annet »Laugs Articler for Rebslagere i Bergen« av 14. august 1753, og forhandlingsprotokollen fra 1754—1869. Likeledes repslagersvennenes vakre tinnpokal fra 1754. Fra nå av kan vi uten vanskelighet følge den kraftig voksende stand.

Et par tall fra seilskipenes gylne epoke i forrige århundre illustrer veksten: I 1850 var det 18 repslagerier i Bergen med en samlet arbeidsstokk på 196 mann, i 1855 var det 21 med 201 mann, og i 1865 17 med 265 mann. Samtidig var det i byens nærmeste omegn 9 repslagerier med 119 arbeidere.

I dag finnes i Bergen 5 bedrifter, som framstiller fiskeredskaper, altså not, garn, tau, snører og forsyn, foruten 1 spinneri i Fana. Noen sammenlikning med arbeiderantallet nå og den gang har liten interesse på grunn av den maskinelle framstillingsmåte i dag.

Reperbanene dannet en meget karakteristisk egen-bebyggelse, som ga et virkningsfullt trekk i bybildet. Enkelte av de gamle baner står ennå, og de har fremdeles sin rettiggelse til en viss produksjon, nemlig tykkere tau, men denne foregår selvsagt på en annen måte enn den gang.

Stort sett er dog reperbanene, som betegner håndverkets periode i redskapsframstillingen, en saga blott. Men eldre bergensere vil ennå ha bevart i sin erindring litt av romantikken og idyllen i det gamle repslagerhåndverk, de vil huske den særegne lukten som strømmet dem i møte når de nærmet seg banen — av hamp og tjæredrev, de vil høre for seg den eiendommelige lyden av knirkende trehjul og glidende tauverk med de syngende »reipeslagere« som med hampedusken rundt livet drog baklengs ut igjennom banen, og hjulegutten, som stod og sveivet. Og på Vågen hadde repslagerne i stevnetiden sitt livlige marked, med avsetning til de store nordlandskunder, som lå her med sine jekter.

Den maskinelle utvikling har imidlertid seiret i vårt som i de fleste håndverk. Håndverket er blitt industri. Den gamle romantiske idyll i de uendelige lange og lave bygningene har måttet vike for de høyreiste fabrikker med sine hurtig arbeidende spesialmaskiner.

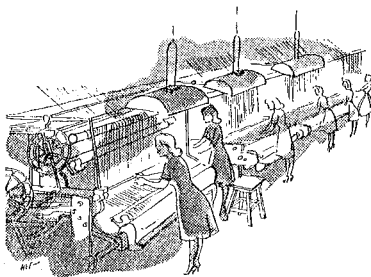
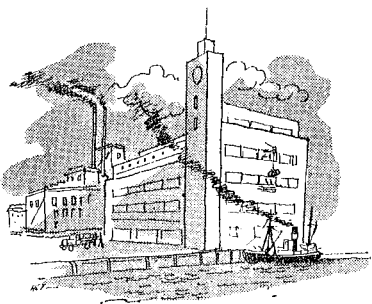
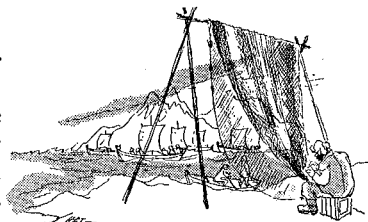
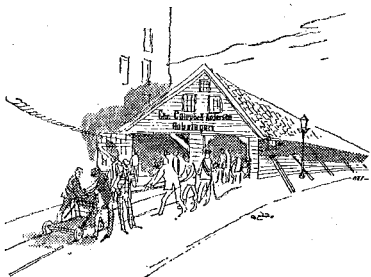
Jeg kommer i denne forbindelse til å tenke på en strofe i en sang, jeg laget til en funksjonærfeest for en del år siden. Da festen ble holdt i det gamle hyggelige repslagerhjem ute på Nordnes, hvor Nordnæs Bataljon er stiftet i lysthuset i hagen, måtte melodien selvfølgelig bli Nordnesmarsjen:

Men all ting skifter — tiden rinner,
maskiner kommer, baner svinner.
Da gjelder det å følge tiden,
så akter ei man ligger siden

Det er nettopp i de sist forløpne 25 år at industrialiseringen av vår bransje har skutt fart, og bildet er noe forandret når man i dag kommer inn i en moderne fabrikk for tilvirkning av tau, garn og nøter. Det er omtrent som å besøke en tekstilfabrikk og samtidig tenke på de gamle veverne med sine primitive vevstoler. En kan

nesten svimle ved å måle den uhyre forskjellen i produksjonskapasitet og endrete arbeidsforhold. Maskinene stønner og durer, spoler og akslinger, spindler og hjul lyner rundt eller fram og tilbake, mens det fullt ferdige produkt vokser som en skridende lavamasse.

Ved siden av de maskinelle oppfinnelser var det særlig utviklingen av fiskeriene som førte til at den gamle, rent håndverksmessige framstilling av redskaper ikke kunne fortsette i lengden. Først var det overgangen fra robåter og

seilskip til motorfartøyer, og i de siste ca. 25 år bruken av større havgående motorskuter og dampskip.

Siden forrige verdenskrig har utviklingen skutt veldig fart. Det er blitt et behov for nøter, garn og liner som aldri før, og redskapsfabrikasjonen har utviklet seg proporsjonalt med fiskeriene.

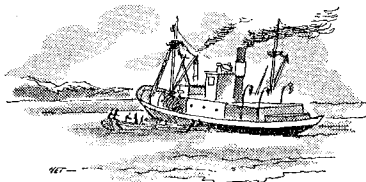

I en rekke år før denne krig ble torskefisket under Grønland drevet fra moderskip på atskillige tusen tonn med motordorrier. Tenk på forskjellen fra den gang fiskeren lå i sin færing tett under kysten.

For ikke mer enn ca. 25 år siden ble også et av de største fiskerier — stor- og vårsildfisket på

våre kanter — vesentlig drevet med landnøter og garn. Med disse landnøter var man naturligvis avhengig av at silden kom til land så den kunne kastes inn. I dag er det ikke mange som bruker dette redskap. — Nei, fiske drives med kjempemessige snurpenøter fra store motorfartøyer og dampskip, nøter som har en størrelse av 300 meters lengde og 75 meters dybde. De settes fra dorrier med motor i. Hele den svære noten kastes på få minutter og snurpes sammen ved hjelp av snurpe-linen som går gjennom ringer ved bunnen av noten.

Denne sammensnurping av noten foregår maskinelt ved spill i dorrien, som drives fra motoren. Etterpå høves silden.

fremdeles maskinelt, opp i fartøyet fra den sammensnurpete not ved hjelp av en svær hov som tar 20—25 hl sild, og som åpnes i bunnen ved en sindrig pantentanordning kun ved et enkelt rykk i en line.

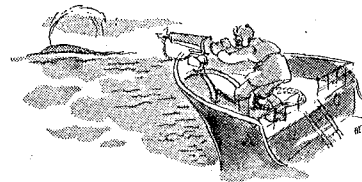
Tilsvarende utvikling av redskapene ser en på de andre store fiskerier i vårt land.

Jeg har moret meg med å regne ut hvor mange masker det er i en brislingsnurpenot slik den brukes i dag. I en vanlig brislingsnurpenot, som er 340 meter lang og 60 meter dyp — begge mål i ferdig montert og preparert stand — er det 155 520 000 masker, et imponerende tall, kanskje

særlig når man tar hensyn til at hvis denne not skulle bindes for hånden, ville det kreve 60 000 dagsverk av øvete bindere, eller med andre ord en mann i 200 år.

Man taler så meget om »de gode gamle dager«. I håndverkets tidsalder er det jo klart at arbeidsforholdene var roligere. Man hadde ikke det rastløse jag som nå. Det er også innlysende at jo mindre en bedrift er, desto hyggeligere og intimere blir arbeidsforholdene og kontakten mellom arbeidere og arbeidsleder.

Tidene kan imidlertid, som bekjent, ikke skrues tilbake, og når alt kommer til alt er det vel arbeidsgleden som er den viktigste. Den har vi forhåpentlig beholdt like stor som noen gang før, hvis vi da ellers trives ved vårt virke.

Utlandet, forts. fra side 217.

Et nytt skår i avansen på fiskevarer i Storbritannia.

Den 4. mai skrives det redaksjonelt i »Fish Trades Gazette«, at det ultimatum som Ministry of Food vil presentere for omsetningsorganisasjonene på et møte den 6. mai, er både harmelig og unødvendig.

Bladet skriver at avansen på fiskevarer skal settes ned, og at grossister og detaljister skal ofre noe av sin for-tjeneste for at regjeringen skal kunne samle seg »politisk kapital« ved å redusere utsalgsprisene på fisk. Forbrukerne på sin side foretrekker formodentlig å få fiskevarer av høyere kvalitet, men fangsten av kvalitetsfisk saboteres simpelthen gjennom den nåværende prispolitikk, som ikke oppmuntrer en eneste deltaker i fiskerinæringen til økete anstrengelser i sin gjerning.

Da forsyningsministeren offentliggjorde den nåværende sommerprisliste med avansereduksjoner på alle punkter, uttalte han at økingen i omsatt mengde ville kompensere for de reduserte avanser. Bransjen vil i løpet av et par ukers tid, når de reviderte og fornyete prisbestemmelser blir offentliggjort, få syn for at avansen er blitt fliset opp til ingenting. Riktig nok skal de 4 bransjeorganisasjoner diskutere saken med forsyningsministeren, men de vil bli stillet overfor et

vedtak, som neppe vil bli forandret i annet enn uvesentlige detaljer, som ikke får noen innflytelse på ministerens plan om å debasere hele bransjen.

»Fish Trades Gazette« mener at endringene i prisbestem-melsene vil føre til at kystdistriktene i mange tilfelle overhodet ikke kan selge fisk til innlandsdistriktene på lønnsom måte, og at detaljistene må holde seg fra omsetningen av visse fiskesorter, til priser som ikke vil dekke de stadig økende handelsomkostninger. Lønningene stiger, transportomkostningene er dobbelt så høye som i 1938, og papirprisene ligger 400 % over førkrignivået.

Bladet spår en stadig større og mer aktiv motstand mot denne politikk, og avslutter med den bemerkning at Whitehall ikke kan vinne alltid.

Masseproduksjon av fiskebåter.

Det opplyses at firmaet W. Badger, Esq., 48 East Smithfield, London E. 1. har satt i gang masseproduksjon av fiskebåter. Båtene fabrikeres i stål og er 65' lange, 9' 5" dype og 18' beam. Prisen på skrogene er for tiden ca. £ 2 850. Det regnes at prisen på båtene i ferdig stand vil bli mellom £ 7 500 og £ 8 000.

(Aprilnummeret av »London Chamber of Commerce Journal« i følge meldinger fra »Norges Eksportråd«).

All verdens fiskerier.

(Forts. fra nr. 17, s. 198).

Tabell 2.

Kontinent og land	År	Antall fiskere	Antall farkoster	Fangstmengde	Merknader
				tonn	
<i>Nordamerika</i>	—	—	—	2 692 890	
Kanada	1941	63 745	37 708	544 284	
<i>Mellom-Amerika og Vestindia</i>					
Bahama	1936	390	65	579	
Barbados	1940	1 900	536	454	
Britisk Honduras	»	—	—	227	Skjønnsmessig.
Costa Rica	»	—	—	454	—»—
Cuba	»	—	—	6 810	—»—
Dominikanske Republikk	»	—	—	454	—»—
El Salvador	»	—	—	318	—»—
Fransk Vest-India	»	—	—	4 086	—»—
Guatemala	»	—	—	45	—»—
Haiti	»	—	—	908	—»—
Honduras	»	—	—	136	—»—
Jamaica	»	1 200	400	4 540	—»—
Leeward og Windward øyene	»	1 437	327	1 634	—»— (fiskere og farkoster gjelder bare Leeward-øyene.)
Nederlandsk Vest-India	»	—	—	454	Skjønnsmessig.
Nicaragua	»	—	—	136	—»—
Panama	»	—	—	1 362	—»—
Puerto Rico	»	1 403	716	1 398	—»—
Trinidad og Tobago	»	2 870	948	2 724	—»—
Virginøene (Britisk)	»	200	72	73	
—»— (U. S. A.)	»	405	186	280	
Grønland	1937	—	—	3 032	Gjelder bare eksport.
Mexico	1940	—	2 195	70 434	Mengde 1941: 49 931 tonn, verdi 4 990 029 doll.
Nyfundland	1937	34 458	—	204 300	Hval og sel ikke tatt med.
St. Pierre og Miquelon	1942	—	144	744	Bare saltfisk.
U. S. A. og Alaska	1940	124 795	71 810	1 843 024	1943 produksjonen anslått til 1 816 000 tonn, verdi 180 millioner dollar.
<i>Syd-Amerika</i>	—	—	—	212 725	
Argentina	1940	2 000	824	54 989	Fangstmengden 1942 utgjorde 57.567 tonn. Antall fiskere og farkoster gjel- der år. 1933.
Brazil	»	80 002	31 300	60 950	Antall fiskere og farkoster gjelder året 1938. Fangstmengden 1943 an- slått til 79.904 tonn.
Britisk Guiana	»	692	384	227	Skjønnsmessig.
Chile	1942	5 617	2 410	32 175	
Columbia	1940	—	—	1 589	—»—
Fransk Guiana	»	—	—	814	—»—
Peru	»	6 568	2 404	11 848	
Suriname	»	—	—	1 702	—»—
Uruguay	1934	313	—	3 031	Antall fiskere gjelder 1940. Fangst- mengden 1940 utgjorde 3 314 tonn.
Venezuela	1940	—	—	45 400	Skjønnsmessig.

Tabell 2. (Fortsettelse).

Kontinent og land	År	Antall fiskere	Antall farkoster	Fangstmengde	Merknader
<i>Asia</i>	—	—	—	tonn 8 210 348	
Arabia	1936	—	—	909	Kun eksport.
Britisk Malaya	1940	27 069	11 167	89 333	
Ceylon	1935	1 493	6 959	817	Skjønnsmessig.
China	1939	—	—	1 312 060	—»—
Korea	»	—	—	1 044 200	—»—
Hawai	1937	4 000	999	8 947	Fiskere og farkoster skjønnsmessig.
India, Iran, Burma	1932	—	—	908 000	Skjønnsmessig.
Indo China	1937	—	—	36 156	Kun eksport.
Japan	1936	1 102 502	366 267	3 680 948	
Kwangtung	1937	305 000	—	60 248	
Palestina	1940	1 663	530	1 735	Fiskere og farkoster gjelder året 1941. Fangstmengden 1942 utgjorde 1771 tonn.
Phillippinene	1938	—	—	80 837	
Thailand	1935	—	—	20 119	Kun eksport.
Sovjetunionen (bare den asiatiske del)	1938	—	—	966 039	
<i>Europa:</i>	—	—	—	5 346 682	
Belgia	1938	1 784	445	39 159	
Bulgaria	1940	—	—	7 205	
England og Wales	1938	—	—	777 114	Fangstmengden omfatter ikke krabbe, hummer og østers.
Scotland	»	—	—	269 194	Fangstmengden omfatter ikke krabbe, hummer og østers.
Irland	1941	8 865	3 137	14 024	Fangstmengden omfatter ikke krabbe, hummer og østers.
Tjekkosllovakia	1937	—	—	2 951	
Danzig	1931	2 100	811	2 862	
Danmark	1940	—	15 350	113 863	Antall farkoster gjelder året 1937.
Estland	1935	—	—	18 377	Fangstmengden 1943 utgjorde 9988 tonn.
Færøyane	1938	2 930	1 850	25 015	Skjønnsmessig.
Finnland	1933	—	—	36 030	
Frankrike	1937	73 989	23 201	357 934	
Tyskland	1938	30 000	20 000	725 001	Antall fiskerier og farkoster satt skjønnsmessig. Fangstmengden omfatter bare saltvannsfiskeriene.
Grekenland	1937	6 860	2 015	17 950	Antall fiskerier skjønnsmessig. Fangstmengden 1938 utgjorde 23154 tonn.
Island	1942	5 003	708	336 193	Antall fiskere og farkoster gjelder år 1943.
Italia	1937	108 000	42 051	138 016	Antall fiskere satt skjønnsmessig.
Latvia	1932	3 907	524	13 508	
Lithauen	1938	—	—	2 628	
Malta	»	1 300	700	1 081	
Nederland	1939	17 570	3 443	159 067	Skjønnsmessig.
Norge	»	115 000	74 580	926 895	Fangstmengden 1942 utgjorde 681 000 tonn.
Polen	1937	1 822	953	13 993	
Portugal	1940	36 837	13 630	118 307	Antall fiskere gjelder året 1941, fangstm. samme år 183 189 tonn.
Romania	1938	—	—	36 201	Fangstm. 1942 utgjorde 40 678 tonn.

Tabell 2. (Fortsettelse).

Kontinent og land	År	Antall fiskere	Antall farkoster	Fangstmengde	Merknader
Spania	1940	195 000	40 000	439 132	Antall fiskere og farkoster satt skjønnsmessig. Fangstmengden 1943 utgjorde 44 447 tonn.
Sverige	1939	23 114	20 378	132 961	Fangstm. 1941 utgjorde 113 228 tonn.
Sveits	1942	135	—	286	
Tyrkia	1935	—	—	23 154	Skjønnsmessig.
Sovjetsamveldet (den europeiske del)	1938	—	—	592 089	
Jugoslavia	1936	18 294	6 293	6 492	Fangstm. 1942 utgjorde 7990 tonn.
<i>Afrika:</i>	—	—	—	179 149	
Algire	1936	3 609	1 081	20 330	
Angola	»	—	—	14 309	Kun sardinfisket.
Belgisk Kongo	1928	—	—	10 751	Kun eksport.
Canariøene	1931	2 500	250	5 284	Fangstmengden skjønnsmessig.
Cyrenaika	1928	—	—	5 338	Kun sardin og makrellstørje.
Egypt	1938	52 800	10 022	32 128	
Fransk Marokko	1933	2 323	511	19 332	
Fransk Vest-Afrika	1935	—	—	10 538	
Kenya	1931	—	—	4 989	Kun eksport.
Marokko (Spansk og internasjonal sone)	1933	—	—	14 012	
Seychelles	1925	600	350	708	
Sydvest-Afrika	1934	—	—	2 724	Skjønnsmessig.
Tripolis	»	—	—	867	Kun makrellstørje.
Tunis	1937	10 820	3 130	10 599	
Den Syoafrikanske Union	1936	7 400	—	27 240	Antall fiskere skjønnsmessig.
<i>Oceania:</i>	—	—	—	56 282	
Australia	1939	9 081	5 462	33 020	
Fidjiøyene	1931	—	—	1 288	Fangstm. 1943 utgjorde 15 890.
Ny Zeeland	1939	2 218	1 279	21 974	
<i>Verdens samlede fangstmengde</i> ..	—	—	—	16 698 076	

¹⁾ I «Norges Fiskerier» står fangstmengden for 1942 oppført med 754 883 tonn. En har ikke kunnet bringe på det rene hva differansen skyldes.

Forts. fra side 212.

fisket som drivgarnfisket skal slå bedre til når værforholdene blir bedre. Ukefangsten dreier seg om 600 tonn og i alt er der oppfisket 1200 tonn.

Bjørnøfisket.

Fra Tromsø meldes at 2 Mørefartøyer er avgått til Bjørnøfeltet, hvor de skal drive linefiske. Det opplyses dessuten at det ser ut til at interessen for Bjørnøfisket helst er liten i Troms i år. Der vil imidlertid i år av Fiskeridirektoratet bli utsendt en ekspedisjon som også har forsøksfiske til formål til feltene ved Bjørnøya og Spitsbergen. Muligens vil dette virke stimulerende på deltakelsen.

Håkjerringfangst.

Fra Ålesund meldes at et fartøy er innkommet etter 3 døgn tur med håkjerringline utfor Mørkekysten med 100 hl håkjerringlever motsvarende omtrent 50 stykker håkjerring.

Selfangsten.

Fra Tromsø meldes at siste nordnorske selfanger er innkommet fra Vesterisen med 1200 dyr. Det var m/s Altenfjord. Av de nordnorske fangstskutene er allerede 2 stykker avgått til Nördisen, hvor der var gode isforhold og bra ansamling av dyr under forrige tur. De øvrige fangstskuter avgår omkring månedsskiftet til Danmarkstredet.